

hvorledes det staar til med Importregulering i andre Lande. Svejts opretholder ganske vist Importregulering endnu, skønt vedblivende under megen Modstand fra Eksporterhvervenes Side, og hvad jeg særlig vil understrege: under stærk Modstand fra Arbejdernes Side. Og der er jo det særlige ved den svejtsiske Importregulering, som stiller den ganske forskelligt fra, hvad der her tilstræbes fra Flertallets Side, at det, saaledes som det ogsaa oplyses i Udenrigsministeriets Skrivelse, og saaledes som det allerede var oplyst i Kommissionsbetænkningen angaaende Forholdene i Svejts, jo for den ganske overvejende Del af Varernes Vedkommende kun er overfor Tyskland og Østrig, at Importreguleringen opretholdes; den opretholdes med den Motivering, at fra disse Lande kunde der ventes en Dumpingkonkurrence. Dette Argument er ganske vist ikke særdeles stærkt mere, men det er paa dette Argument, at den opretholdes overfor disse Lande og i meget ringe Grad, kun for enkelte Varers Vedkommende, overfor andre Lande. Det er altsaa det specielle Dumpingsynspunkt, som gør sig gældende for, at man endnu til en vis Grad opretholder den svejtsiske Importregulering. Denne Begrænsning gør ogsaa, at adskillige af de vægtige Indvendinger, der kan gøres mod Lovforslaget her, ikke gælder for Svejts. Det paapeges ogsaa i Udenrigsministeriets Skrivelse, at de handelspolitiske Vanskeligheder ikke har meldt sig i synderligt stærkt Omfang for Svejts' Vedkommende paa Grund af denne Begrænsning, idet Svejts ikke har Transitinteresser i Tyskland og Østrig. Hvad de øvrige Lande angaar, har Norge haft en Importregulering, men har opgivet den allerede i Sommeren 1921, og den Kommission, der har været nedsat i Norge om disse Forhold i 1922, har jo udtalt sig imod Importreguleringen og med en Motivering, der har sin Interesse, idet den vedkommende Kommission specielt mod Indførelse af Importregulering af visse Varer udtaler, „at en saadan Ordning foruden i øvrigt at være betænkelig kunde komme til at støde paa internationale Vanskeligheder, idet Lande, med hvilke Norge havde Traktater med Mestbegunstigelsesklausuler, skulde kunne paaberaabe sig nævnte Bestemmelse, for saa vidt Forbudet ramte deres Eksportvarer“. Men man har altsaa ophævet den i Norge, og den senere angaaende dette Spørgsmaal nedsatte Kommission har fastholdt Ønskeligheden af ikke at vende tilbage dertil. I Holland er der Importregulering endnu, men kun for

en enkelt Vare, kun for Skotøjsindustriens Vedkommende. Derfra kan der altsaa ikke hentes noget som helst Argument for et Importreguleringssystem som det, der her anbefales. I Belgien er Importreguleringen fra 1919 indskrænket mere og mere og bestaar nu kun for Landbrugsmaskiner af tysk Oprindelse og Anilinfarver. I Frankrig er Importreguleringen ganske overvejende ophævet fra Juni 1920 og bestaar kun for visse specielle Luksusvarer. I England er der i 1919 og 1920 under Lloyd Georges Regering stillet Forslag om Importforbud, men disse Forslag kunde ikke, trods det store Flertal, denne Regering havde for sig i Underhuset, gennemføres. Man er i England som bekendt gaaet Toldvejen, man har nogle Tillægsafgifter rettet mod dumping, men det er jo bekendt, hvorledes man nu i England stiller sig overfor disse Foranstaltninger: man vil af med dem. Sverige har aldrig haft Importregulering. Det er dog ellers et Land, hvor man ikke er bange for ret stærke Statsindgreb og ret stærke Beskyttelsesforanstaltninger.

Altsaa: Importreguleringen er et System, man overalt har forladt, og som de enkelte Steder, hvor man har visse Rester deraf, er ganske afgjort paa Retur. Det vilde da gøre et højst besynderligt Indtryk paa de Lande, vi staar i Handelsforbindelse med, og hvis Opfattelse paa dette Omraade har Interesse for os, at vi nu pludselig kastede os paa Hovedet ud i en Foranstaltning som denne, ind i dette Bagstræb, som en Importregulering i højeste Grad vilde være paa det nuværende Tidspunkt. En Følge af at gøre dette under de nuværende Forhold vilde ogsaa være, at en Vanskelighed, som de tidligere importregulerende Foranstaltninger ikke skabte, vilde møde os med stor Styrke, nemlig Smuglerfaren. En af Grundene til, at man kunde rationere og regulere, saaledes som man gjorde i Krigsaarene, var jo den, at en af de vanskeligste Ting ved Gennemførelsen af Systemet, nemlig at værges sig mod Smuglerindførsel fra Udlandet, eksisterede ikke den Gang, for der var ikke Smuglervarer at faa i nævneværdigt Omfang, i hvert Fald ikke for os. Endvidere er det udenfor enhver Tvivl, at Prisniveauet vil stige ved den foreslaaede Foranstaltning. Derfor vil Lovforslaget virke afgjort i modsat Retning af den, vi bør gaa, idet det er givet, at en Valutaforanstaltning bør stræbe hen imod en Sænkning af Prisniveauet, ikke mod en Hævning. Jeg har allerede under Omtalen